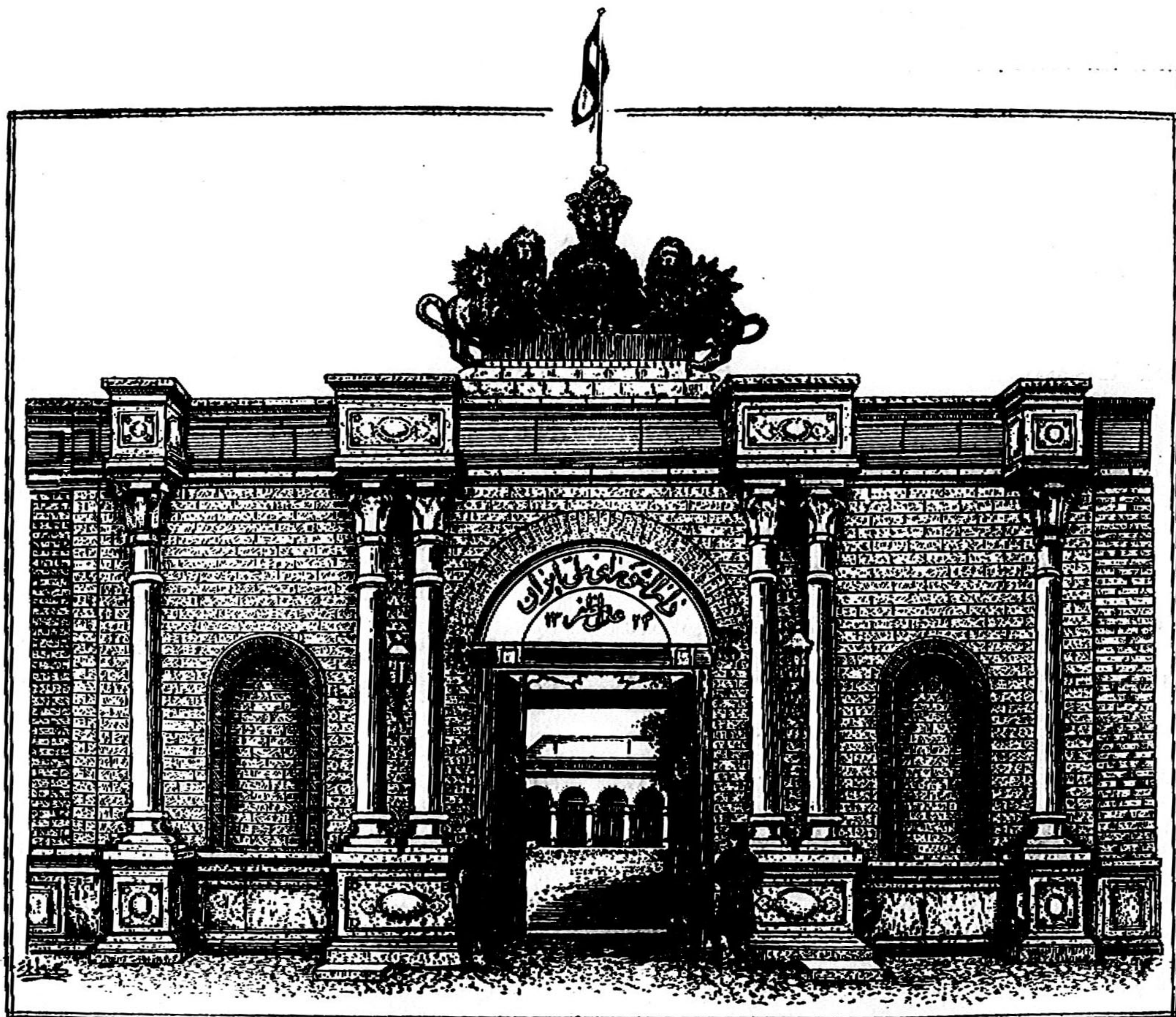

<p>جلسه ۱۰۰</p>	<h1>مذاکرات مجلس</h1>	<p>شماره شصت و ششم</p>
<p>تاریخ تأسیس آذر ۱۳۰۵ جلسه يكشنبه ۱۷ اردیبهشت ماه ۱۳۰۶ مطابق ۶ ذیقعده الحرام ۱۳۴۵</p>	<p>مندرجات فقط شامل مذاکرات مشروح جلسات مجلس شورای ملی خواهد بود پس از ختم هر جلسه کلید مذاکرات در يك شماره منتشر میشود. مطبعة مجلس</p>	<p>قیمه اشتراك داخله ایران سالیانه ده تومان خارجه « دوازده تومان قیمه تك شماره يك قران</p>

فهرست مندرجات

عمره	عنوان	از صفحه	الی صفحه
۱	شور و مذاکره در خبر کمیسیون بودجه راجع باضافات وزارت ایت و تلگراف	۱۳۳۸	۱۳۵۲

تذکره مجلس

دوره ششم تقنینیه

صورت مشروح مجلس يك شنبه ۱۷ اردیبهشت ماه ۱۳۰۶ مطابق ۶ ذی‌قعدة ۱۳۴۵

جلسه ۱۰۰

(مجلس دو ساعت ونیم قبل از ظهر برپاست آقای طباطبائی دیبا نایب رئیس تشکیل گردید)
(صورت مجلس روز گذشته را آقای بنی سلیمان قرائت نمودند)

نایب رئیس - آقای خطیبی
خطیبی - در صورت مجلس امامی حاضر و غایب را
نموشته بودند خواستم تذکر بدم علت اینکه نموشته اند

چه بوده است ؟

نایب رئیس - چون کمیسیون عرایض تشکیل نشده بود از این جهت نوشته نشده بعد که کمیسیون تشکیل شد البته مراجعه میشود . آقای آقا سید یعقوب آقا سید یعقوب - اولاً در صورت جلسه جواب خطیبی داده نشد برای اینکه حاضر و غائب نسبت بخود جلسه که در آمده اند باز در زمره اند به کمیسیون عرایض مراجعه نمیشود فقط در اداره تقنینیه با آن جائی که صورت بر میدارند تهیه میشود . ولی غائبین نسبت بیک روز را به کمیسیون میفرستند ولی مال یک ساعت و دو ساعت این جا معمولاً خوانده میشود . ثانیاً يك عبارت دیگری در صورت مجلس نوشته شده بود . نسبت بعلى قلى خان که (وارد بیاید) گویا (وارد نیاید) باید باشد یعنی اینطور که : دولت اقدام بکند که ضرر و خسارتی بر او وارد نیاید . گرچه راست نوشته اند ولی گمان میکنم آن جا نوشته اند وارد بیاید اگر اینطور است بفرمائید اصلاح شود که وارد نیاید بشود .

نایب رئیس - اصلاح میشود . آقای احتشام زاده احتشام زاده - در صورت مجلس راجع بمقادیر پیشنهاد بنده اشتباهی شده و گمان میکنم باید اصلاح شود .

نایب رئیس - اصلاح میشود . دیگر در صورت جلسه اعتراضی نیست ؟

(گفته شد - خیر)

نایب رئیس - صورت جلسه تصویب شد .

بعضی از نمایندگان - دستور

نایب رئیس - آقای دکتر طاهری

دکتر طاهری - بنده عرایضی داشتم ولی در این مورد که آقایان عجله می فرمایند برای ورود در دستور بطور اختصار عرض میکنم که در تعقیب عرایض جلسه قبل خودم دایر بلزوم توجه مخصوص برای محصلینی که از خارج برای تحصیل مرکز می آیند يك طرح قانونی از طرف

عده از آقایان نمایندگان تنظیم و تهیه شده و بمقام ریاست تقدیم میشود . عجالة دیگر عرضی ندارم .

(طرح مزبور را تقدیم مقام ریاست نمودند)

نایب رئیس - لایحه اضافات وزارت پست و تلگراف مطرح است

آقای تقی زاده - راجع به پیشنهادی که در جلسه گذشته کرده اند شرحی نوشته اند قرائت میشود (بشرح آتی قرائت شد)

بواسطه اینکه دیروز در ابتداء مجلس اظهار شد که نمیتوان در لایحه اضافات بودجه وزارت پست و تلگراف داخل مواد شد و هیچ راهی برای اظهار عقاید در موضوع مزبور پس از کفایت مذاکرات جز پیشنهاد حذف يك مبلغی بطور کلی و سر بسته از کل مبلغ مذکور در متن ماده واحده نیست باین جهت اینجانب پیشنهاد راجع بحذف مبلغی از وجه کل کردم ولی بعد در اواخر مذاکرات معلوم شد که قصد این است که داخل اقلام و جزئیات نشویم لکن در قسمت های عمده ماده که بدو ماده تقسیم شده میشود اظهار نظر کرد باین جهت این جانب پیشنهاد حذف مبلغ سر بسته را پس گرفته و ملاحظات خود را در موقع مباحثه در مواد اظهار خواهم کرد

نایب رئیس - بفرمائید

تقی زاده - مختصر توضیحی عرض میکنم . بنده با پیشنهاد دیروز خودم کاملاً موافقم و در عین اینکه آن را استرداد میکنم روح پیشنهاد را استرداد نمیکنم چون نظر بنده بماده دوم بود ولی دیروز در اول مجلس گفته شد (همچو استنباط کردم) که هیچوجه نمیشود داخل در مواد شد مگر اینکه تنها راه این است که بطور کلی حذف شود این است که این پیشنهاد را مجبوراً عرض کردم و خودم هم میدانستم که اگر این پیشنهاد قبول می شد دست وزارت پست و تلگراف باز میشد که حقوق اشخاص را حذف کند و مخارج ماده دوم

را بکنند در صورتیکه منظور بنده این نبود لهذا با وجود این که عقیده دارم خیلی از اقلام ماده دوم ممکن است حذف شود (غیر از اقلامی که راجع به تعهدات است) لذا اظهار نظر خودم را می گذارم برای موقع خودش . این را هم می خواهم عرض کنم که اگر نماینده دولت بعضی اقلام دیگری غیر از تعهدات هست که واقعاً ضروری است توضیحات کافی بدهند که ما حقیقه بدالیم و بفهمیم این پولها واقعاً بمصرف خودش میرسد و الا بنده نظری ندارم بیک قلم یا دو قلم یا سه قلم و آهائی را که لازم باشد رأی میدهم ولی چون این توضیحات بطور کافی داده نشده این بود که بنده این پیشنهاد را کردم و در هر صورت مقصود بنده این بود که هر چه ممکن بشود از مخارج غیر ضروری بزنیم . از مخارج خوب ' فشنك ' (ولی غیر ضروری) بکاهیم و بگذاریم بروی آن مخارجی که حیاتی است و در درجه اول است بدون اینکه شالوده بیست و پنج میلیون را هم بهم زده باشیم و بالا برده باشیم .

نایب رئیس - سه فقره پیشنهاد آقایان زوار عمادی و مدرس کرده اند راجع به کسر حقوق دکتر ولی باید از اصل مبلغ کسر بفرمایند و بعد پیشنهاد کنند و الا باسم دکتر نمیشود پیشنهاد کرد و رأی گرفت .

زوار - بنده يك پیشنهادی داده ام که از اصل مبلغ کسر شود .

نایب رئیس - قرائت میشود .

(اینطور قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم مبلغ سیصد و شصت و هشت تومان از لایحه اضافات پست و تلگراف کسر شود

نایب رئیس - البته مقصودتان این است که از ماده اول کسر شود ؟

زوار - بلی بلی

نایب رئیس - بسیار خوب . بفرمائید .

زوار - عرض کنم که بنده بعنوان مخالفت استفاده کردم و آمدم این جا که بعضی عرایض عرض کنم يك تذکرانی بدهم و عرض کنم که بنده کاملاً با دولت موافقم حتی رفقاً هم شاهد هستند اوابجی را که دولت آورده است تمام آنها را رأی داده ام ولی اینجا يك رقمی دیدم که حقیقه مثل بیشتر بقلب بنده کار کرد

کازرونی - صحیح است

زوار - خدا بشها هم قسمت کند . و آن عبارت است از حقوق بکنفر دکترا برای اعضاء و اجزاء وزارت پست و تلگراف

اولاً برای رفع هر سوء تفاهم عرض میکنم که بنده با دکترا که در آنجا منصوب است کمال ارادت را دارم و بخانواده که آن دکترا بآن منسوب است اطاعت آن را بر خودم لازم میدانم ولی مخالفت بنده از این نقطه نظر نیست که چرا برای وزارت پست و تلگراف يك دکترا معین شده است خیر مخالفت بنده از این نقطه نظر است که اهالی تشریف و سنجستان و کوه سرخ چه ذنب لا یغفری کرده اند برای دولت که یکصد و بیست و پنج هزار نفوس که سالی صد و سی هزار تومان مالیات مستقیم و غیر مستقیم و انحصار قند و چای و شکر را میدهند اینها بکنفر طبیب نباید داشته باشند . اگر خدای نخواستہ میگوئید آنها ایرانی نیستند بنده جداً تکذیب میکنم و مطیعیت آنها را در مقابل قانون کاملاً تصدیق میکنم

اگر خدای نکرده خدای نکرده میفرمائید مسلمان نیستند کاملاً مسلمان هستند و می خواهند از این مملکت استفاده کنند پس از چه نقطه نظر است که دو بیست نفر اعضاء پست و تلگراف را بر صد و بیست و پنج هزار نفر ترجیح میدهید؟ بوزیر داخله میگویم چرا دکترا بآن جا نمیفرستید میگویند بودجه نداریم . بنده عرض میکنم من حاضر از خودم ماهی يك صد تومان

بدم تا بودجه کامل شود باز هم نمی فرستند. برای دکتر ترشیز بودجه نیست ولی برای اضافات هر روزه بیست و پنج هزار تومان و صد هزار تومان و صد و بیست هزار تومان میآورند و از مجلس هم میگذرانند. حضور مبارک آقایان عرض میکنم که بنده جواب موکدین خودم را چه بدم؟ يك جواب قانونی برای من معین بفرمائید که آنها بدم و الا با اینکه در طهران دو هزار نفر دکتر هست چه علت دارد که نمی فرستند یکی از آنها را به ترشیز....

دکتر سنک - دو بیست و بیست دکتر دیپلمه دارید که بولایات فرستاده اند

زوار - از همین دو بیست و بیست نفر خواهش میکنم یکیش را بفرستید ترشیز. در هر صورت خواهش میکنم که از این مبلغ اضافات پست و تلگراف این مقدار را کسر فرمائید و از وزارت پست و تلگراف بزیفید و برای ترشیز يك دکتری معین کنید.

نایب رئیس - آقای اعتبار

اعتبار - عرض کنم که موضوع دکتر را در مجلس می بینم بعضی از آقایان شاید تا حدی سابقه نداشته باشند و ذهنشان مشوب شده است. اگر بودجه وزارت پست و تلگراف را ملاحظه بفرمائید خواهید دید که ارقام درستی اگر در آن باشد شاید از ده قلم هم تجاوز نکند بقیه حقوق يك مشت مردمان مستحق است که حقوق آنها از پانزده و بیست و بیست و پنج تومان تجاوز نمی کند و البته با این زحمات شبانه روزی و ساعات کار زیادی که دارند برای آنها مشکل است که اگر خودشان یا فامیلشان (با این حقوق قلیل) مریض شدند بتوانند بروند پیش دکتر و يك مبلغی بعنوان ویزیت بدکتر بدهند بنده آنوقتی که در آن جا بودم دیروز هم خدمت آقای مدرس عرض کردم حالاهم عرض میکنم که روزی نمیشد که ده نفر دوازده نفر از اعضای وزارت پست و تلگراف از فراش و غلام تا آن

بالائی که تلگرافچی است و حقوقشان از فراش هم کمتر است معرفی نکنم بدکتر که از آنها عیادت کند البته بنده این جا نمی خواهم عرض کنم که دکتر اساساً برای يك وزارتخانه با بودن همه نوع وسائل در مرکز لازم است ولی از آنطرف هم آقایان تصدیق می فرمایند که وضعیت وزارت پست و تلگراف شبیه به بیچیک از وزارتخانهها نیست....

یک نفر از نمایندگان - حقوقشان را زیاد کنید

اعتبار - خوب هر وقت حقوقشان را زیاد کردید آنوقت بفرمائید

دکتر لازم نیست. وقتی که سر حقوق میشود آقایان میگویند که بودجه زیاد شده است وقتیکه این حق را از آنها میگیرید و با آنها نمیدهید این يك ارفاق فوق العاده را با آنها بفرمائید و اجازه بدهید که بطیبی مراجعه کنند که اقل از آنها ویزیت گرفته نشود. مبلغش هم چندان زیاد نیست. مخصوصاً این را با آقایان عرض میکنم و اطمینان میدهم که مکرر شده دکتر را برای عیادت چند نفر از مستخدمین وزارت پست و تلگراف بخارج فرستاده ایم. مخصوصاً در همین حوالی طهران در آسبابك يك تلگرافچی بود ما بیک نفر را نداشتیم که بجای او بفرستیم او هم ناخوش شده بود دکتر را بادرشکه از اینجا فرستادیم تا او را معالجه کرد و آمد. با این ترتیب این مبلغ زیادی نیست. سابقاً دو بیست و پنجاه تومان بود اول دکتر و بلهلم بود و حالا آقای احیاء الملك است و حقوقش رسیده است به نود و دو تومان که چندان مهم هم نیست و استدعا میکنم آقایان این موافقت را بفرمایند و رأی بدهند

نایب رئیس - عقیده آقای مخبر چیست؟

مخبر - بسته است بنظر مجلس

نایب رئیس - رأی میگیریم

زوار - بنده پس میگیرم

نایب رئیس - پیشنهاد آقای عراقی.

(این قسم قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم مبلغ سیصد و پنجاه و چهار تومان از ماده اول لایحه اضافی بودجه ۱۳۰۵ وزارت پست و تلگراف حذف شود.

نایب رئیس - آقای فیروز آبادی و آقای امامی هم

در این زمینه پیشنهادی کرده اند

عراقی - بنده در روز هم که نسبت بلائحه عراقی کردم چون آقای رئیس فرمودند داخل در ارقام جزء بجزء نمیتوانید بشوید از این جهت بنده بعنوان حذف از ماده اول این پیشنهاد را عرض کردم و الا نظر بنده در همان قسمت بود که دیروز هم مخالفت کردم تنمهُ حقوق آقای منوچهر خان را بابت سنهُ ۱۳۰۲ سیصد و پنجاه و چهار تومان در این صورت نوشته اند و آقای مخبر توضیح دادند که ترتیب محاکمه بوده است و نیز او را نذی حق دانسته است لهذا اینجا نوشته شده. این را بنده نمی توانم قبول کنم و متقاعد نمیشوم و مطابق فرمایشانی هم که آقای اعتبار فرمودند و گفتند که شمارد يك قلم اگر نظر دارید خود آن يك قلم را پیشنهاد کنید حذف شود بنده پیشنهاد کردم این سیصد و پنجاه و چهار تومان از اینجا حذف شود و چون راجع به ۱۳۰۲ و حقوق است جزء دیون دولتی حساب می شود و اگر بخواهیم دیون دولتی را بدهیم باید همه را بدهیم این یکی را فقط امتیاز بدهیم لازم نیست و نباید جزء بودجه ۱۳۰۵ گذارد و کسی که خودش این لایحه را نوشته اسم خودش را اول نوشته مال او را تصویب کنیم.

نایب رئیس - آقای یاسائی

یاسائی - در جلسه گذشته مجلس رأی نداد که ما وارد در جزئیات ماده ۱ و ۲ این لایحه نشویم و این پیشنهادی که آقای عراقی کرده اند بعقیده بنده خالی از اشکالی نیست زیرا مبلغ سیصد و فلاقتدر که از کل مبلغ این لایحه حذف شود معلوم نیست که متوجه کجا است، ممکن است در موقع عمل وزارت پست و تلگراف

و وزارت مالیه حقوق يك ثبات را ندهند مگر اینکه معین شود که این ۳۵۴ تومان بابت حقوق آن شخص است که مجلس تصویب نکرده است و مجلس هم رأی نداده است که قید اسم و رسم اشخاص بشود این است که به نظر بنده مشکل است.

نایب رئیس - آقای مخبر؟

مخبر - بنده تصور نمیکنم که این در حقیقت شأن مجلس باشد که در اشخاص دخالت کند. دولت يك حقوقی را بده کار است و در بودجه پیش بینی کرده است. فقط گناه آن شخص این است که حقوقش مدتی تأخیر شده، گناه يك شخصی که يك مدتی دولت حقوقش را تأخیر کرده و نداده این است که بایستی امروز داده نشود؟! بنده نمی فهمم. چیز غریبی است! بالاخره حذف شدن این قلم از بودجه جز نظر شخصی چیز دیگری نیست و گمان نمیکنم شأن مجلس باشد که در این طور قضایا دخالت کند.

نایب رئیس - رأی میگیریم به پیشنهاد آقای عراقی

آقایانیکه تصویب میکنند قیام فرمایند.

(عده قلیبی قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب نشد

امامی - بفرمائید پیشنهاد بنده را هم بخوانند پیشنهاد بنده تصریح دارد.

نایب رئیس - پیشنهاد جنابعالی چون درش اسم شخصی

بود و دیروز مجلس رد کرد نمیشود مطرح شود. پیشنهاد آقای فهیمی قرائت میشود.

(بشرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد می کنم که در ماده اول مبالغ ذیل کسر شود:

حقوق دکتر ۳۶۸ تومان، متقاعدین ۹۸۸۸ تومان جمع

۵۳۵۶ تومان و جمع ماده يك ۶۲۴۵ تومان و هشت

قران خواهد بود

نایب رئیس - آقای فهیمی

فهیمی - متأسفانه در مذاکرات راجعه به این اضافه باید عرض کنم که هیچ نوع جنبه قانونی و رعایت قانون محاسبات عمومی که باید اساس مذاکرات بودجه باشد نشده. اولاً نه پیشنهاد دولت و نه راپرت کمیسیون يك مقدمه که باید لوايح داشته باشد ندارد و دلائل کافی برای مواد لایحه در دست نیست. آقایان هم اگر پیشنهادی میکنند و يك مخارج معینی را میخواهند حذف کنند عنوان میشود که داخل در اشخاص نباشد. البته هم نباید شد ولی يك صورتی این جا نوشته شده است که تقریباً بیست سی قلم اسامی متقاعدین است جزء اضافات بودجه پست و تلگراف (درست دقت بفرمائید) بنده مخالف نیستم که به متقاعدین باید حقوق بدهند و هر وقت مطابق قانون استخدام موقع تقاعد است باید حقوق تقاعد بگیرند، اگر باید بگیرند همانطور که در قانون ذکر شده است باید صورت اسامی و مدت خدمت و شرایط تقاعدشان به وزارت مالیه فرستاده شود و وزارت مالیه تصدیق کند و داده شود و هیچ محتاج به ذکر اضافات بودجه نیست. اگر شرایط تقاعد مطابق قانون به آن ها تعلق نمی گیرد و مشمول قانون نمیشوند ولی سن آنها به تقاعد رسیده است دولت باید يك پیشنهادی بکند که این عده اشخاص مطابق این پیشنهاد باید مستمری و شهریه بگیرند و حقوق به آنها داده شود ولی از طرف دیگر بنده شنیده ام بکعبه از اینها متقاعد شده اند بعد مجدداً آنها را آورده اند داخل خدمت کرده اند. اگر شرایط خدمت داشته اند چرا متقاعد شده اند؟ و يك اشخاص دیگری به جای آنها برقرار شده اند و بعد مجبور شده اند که حقوق آنها را بعنوان اضافات به مجلس پیشنهاد کنند؟ این چه صورتی دارد، عنوان متقاعد چرا به آنها میگذازند. این بود که عرض کردم باید مطابق قانون رفتار کرد اگر متقاعد شده اند باید از حقوق تقاعد به آنها داد و اگر مستخدم

نایب رئیس - آقای باسائی

باسائی - بنده خیلی خوشنودم که آقای فهیمی این پیشنهاد را فرمودند که توضیح این کلمه متقاعدی که در

ستون ملاحظات این لایحه نوشته شده است داده شود بنده تصور میکنم اشتباهی شده است و آن اشتباه موجب سوء تفاهم شده است. این اشخاصی که در این راپورت اسامیشان با قید متقاعد ذکر شده است متقاعد نیستند در موقع اجرای قانون استخدام از نقطه نظر اینکه این اشخاص سنشان زیاد بود و مدت مدیدی در وزارت پست و تلگراف خدمت کرده بودند ابتدا تصور کردند که آنها را باید متقاعد کنند خود اینها رضایت به تقاعد نداشتند و قانوناً هم دولت حق اینکه اینها را متقاعد کند نداشت، قضیه به وزارت مالیه مراجعه شده است و تطبیق شده است با قانون استخدام و دیده اند حقاً نباید متقاعد شوند. مدت خدمتشان حالا زیاد بوده است باشد، لذا توافقی بین وزارت مالیه و پست و تلگراف حاصل شده است که این اشخاص از آن عنوانی که روی آنها گذارده اند خارج شوند و داخل کار بشوند از این حیث اینها را وزارت پست و تلگراف باز مأموریت داده است و کافی السابق سر کار خود هستند و حقوق خودشان را می خواهند و ناچار شده اند چون در سنه ۱۳۰۴ اسامی اینها حذف شده است و جزء متقاعدین بودند در بودجه ۱۳۰۵ ثانیاً برای اینها پیشنهاد کنند بودجه ۱۳۰۵ را هم که مجلس تصویب نکرد و بطور دو دوازدهم و چهار دوازدهم تصویب شد به شرط اینکه اگر لوايح اضافی در ۱۳۰۵ دارند بیاورند و حالا آورده اند. خلاصه اینها اشخاصی نیستند که متقاعد باشند و حالا هم سرکار هستند سی سال و چهل سال هم خدمت کرده اند منتهی بعضی خدمتشان زیاده از آنست که قانون استخدام معین کرده است ولی سنشان کمتر است و بعضی برعکس، اگر نظر آقایان باشد در قانون استخدام دو چیز باعث تقاعد میشود یکی سن معین و یکی خدمت معین و وقتی خواسته اند با قانون تطبیق کنند مطابق در نیامده است و ناچار شده اند اینها را بر گردانند سر خدمت. و البته آقای مخبر هم

خواهید دید که هیچ طرف مقایسه نیست...

آقای باسائی - اگر موفق شدید که از حقوق آنها کم

کنید البته با مستخدمین وزارت و تلگراف مساوی خواهند شد عجبائناً ما بین وزارتخانه ها حقوق وزارت پست و تلگراف خیلی کم است. مثلاً فلان شخص بیست سال است رئیس پست سلیمان با ما کو است پانزده تومان هیچده تومان حقوق میگیرد در صورتیکه بکنفر پیشنهادت در وزارت مالیه ماهی سی و پنج تومان حقوق میگیرد. هیچ قابل مقایسه هست؟! مستخدمین وزارت پست و تلگراف سالیان دراز است خدمات مهمه کرده اند با حقوق خیلی کمی حالا که باید قانون استخدام درباره آنها اجرا شود و رتب آنها با قانون استخدام تطبیق شود بعد اینکه اگر بخواهیم رتبه های آنها را با قانون مطابقت کنیم يك ضرورت تفاوت در بودجه پیدا می شود مطابق

نکردند فقط رؤسای پست و تلگراف شاید مدارجشان تطبیق شده است با رتب قانونی ولی سایر مستخدمین نباید حقوق يك نجات هم به آنها داده نمی شود در صورتیکه همه آنها مسؤول يك اداره هستند و تلگرافچی متخصصند و کار آنها را هم دیگری نمیتواند بکند معیناً حقوق ثبات هم بآنها نمیدهند. بنابر آنچه عرض کردم کمیسیون بودجه با لایحه دولت موافقت کرد که برای معالجه مستخدمین جزء آن وزارتخانه که عده شان زیاد است يك دکتری را دولت حقوقش را تکفل کند که اشخاصی را که حقوق کم دارند مجازاً معالجه کند و این يك موضوعی نیست که آنقدرها درش بحث شود.

نایب رئیس - عقیده آقای مخبر چیست؟

مخبر - بسته به نظر مجلس است.

فهمی - اگر آقایان متقاعد نیستند و آقای مخبر لفظ متقاعد را اصلاح کنند بنده پس میگیرم.
مخبر - همانطور که آقای یاسائی توضیح دادند اینها يك عده هستند که بدون حق آنها را متقاعد کرده اند و چون مطابق قانون حق نداشته اند آنها را برگردانده اند سر خدمت و چون اینها يك مدتی متقاعد شده بودند در اینجا نوشته شده است (متقاعد) اند ممکن است اصلاً کله متقاعد حذف شود فهمی - مسترد میکنم.

نایب رئیس - آقای فیروز آبادی پیشنهادی کرده اند ولی مشکل میدانم بتوان رای گرفت. قرائت میشود.

(بمضمون ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم که این دو پست و سیزده هزار تومان اضافه پست و تلگراف نصف شود.

نایب رئیس - این لایحه سه ماده دارد اگر آقای مبلغی را در نظر دارند کسر شود باید پیشنهاد کنند از آن مواد کسر شود نه از جمع مواد چنانچه آقای رئیس هم دیروز نسبت به پیشنهاد آقای تقی زاده تذکر دادند.

پیشنهاد آقای شریعت زاده هم همین حال را دارد قرائت میشود (بشرح ذیل قرائت شد)

پیشنهاد میکنم از بودجه اضافی وزارت پست و تلگراف یکصد هزار تومان کسر شود.

نایب رئیس - این هم اشکال دارد. پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب.

(باین نحو خوانده شد)

پیشنهاد میکنم اقلامی که در صورت ضمیمه بعنوان متقاعد قلمداد نموده اند حقوق آنها از جزء جمع کسر شود

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده این پیشنهاد را کردم و در کمیسیون بودجه هم عرض کردم لیکن يك حقیقتی را ناچارم در این پیشنهاد عرض کنم که از دیروز ما وارد شدیم در يك اقلامی نسبت به يك اشخاصی ' يك دولتی اکثریت ندارد ما چسبیده ایم به این افراد ... (همه مهمه نمایندگان)

جمعی از نمایندگان - اکثریت دارد.

بعضی از نمایندگان - ندارد

(صدای زنك نایب رئیس)

آقا سید یعقوب - ندارد. ندارد. حالا عرض میکنم در موقع رأی معلوم میشود.

(زنك نایب رئیس)

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب از موضوع خارج نشوید.

آقا سید یعقوب - بنده نظرم این بود که وزراء کاملاً متوجه قانون باشند و قانون را حفظ کنند. متقاعد در قانون استخدام يك اصطلاحی دارد. بنده نظرم این است که باید وزرائی که مسؤول اجرای قانون هستند حفظ مواد قانون را بکنند، مستخدمین در چه وقت متقاعد میشوند و وقتی که متقاعد شدند باید از صندوق تقاعد حقوق اخذ کنند. بنده تذکراً به آقای مخبر و آقای کفیل وزارت پست و تلگراف که آمدند

نایب رئیس - پیشنهاد آقای شریعت زاده قرائت میشود (بمضمون ذیل قرائت شد)

پیشنهاد میکنم از ماده اول ضمیمه ۵۰ هزار تومان و از ماده دوم ۲۵ هزار تومان که جمع هر دو ۷۵ هزار تومان است کسر شود.

نایب رئیس - آقای شریعت زاده

شریعت زاده - گاهی از اوقات وضعیتی در مجلس شورای ملی اتفاق میافتد که يك تصمیمی در نتیجه اجتهاد از نقطه نظر نظامنامه می شود که مشکل است کسی بفهمد ...

امیر تیمور کلالی - يك قدری بلند تر:

شریعت زاده - عرض کردم گاهی از اوقات يك تصمیمی از نقطه نظر نظامنامه که اسم آن اجتهاد است گرفته می شود که درست نمیشود فهمید. مثلاً گفته می شود که نمیتوان از جمع بودجه يك وزارتخانه يك مبلغی کسر کرد در صورتیکه اینطور نیست چون بنده پیشنهادی کردم گفته شد که نمیشود رأی گرفت. بنده نفهمیدم که چطور می شود که نشود رأی گرفت بنده همیشه در مورد مباحثه در بودجه يك نظریاتی داشتم و وظیفه خود میدانم که هر روزی که برای بنده مقدور شود آن نظریات و افکار خودم را بعرض مجلس شورای ملی برسانم. بنظر بنده مالیاتی که از اهالی مملکت گرفته میشود برای رفع احتیاجات آنها است و بر حسب اهمیت احتیاجات باید این پول در مملکت صرف شود یعنی هر احتیاجی که در مملکت مهمتر است به همان نسبت اهمیت خرج برای آن احتیاج زیاده تر است. متأسفانه ما می بینیم که احتیاج ما منحصر شده است با احتیاج برسنلی فقط و بالاخره احتیاجی که از او اعمال و منافعی که مستلزم نامین صلاح مملکت باشد دیده نمیشود. آیا هیچ میتوان تصور کرد که در هیچ جامعه این اصول اینطور ترویج شود در صورتیکه يك احتیاجات خیلی مهمی چه از حیث معارف و چه از حیث امور صحتی در این مملکت است که باید نسبت بآنها توجه بیشتری بشود؟ برعکس

این لایحه را تقدیم کردند عرض میکنم که باید کارکنان وزارتخانه لایحه را حفظ کنند که کلیات ازین نرود. ما در مجلس گذرانندیم که وقتی يك مستخدمی متقاعد شد باید از صندوق تقاعد مطابق جریانی که دارد حقوق بگیرد و الا هر سال در بودجه جزء بجزء نوشتن و ذکر کردن فایده ندارد و من از این نقطه نظر مخالفت دارم. و همینطور که آقای فهمی اظهار فرمودند و آقای مخبر قبول کردند اینها متقاعد نیستند و مشغول کارند قبلاً دولت بزور بآنها گفته است پیر مرد شده اید. هر چه میگویند ما پیر مرد نشده ایم دولت میگوید پیر مرد شده اید مرد که چهار سال دارد دولت میگوید شصت سال داری و هشتاد سال سن برای آنها معلوم میکند در قانون استخدام سن متقاعد را شصت سال معلوم کرده است بعد آمده اند گفته اند باین سن نرسیده اند، خوب حالا که نرسیده اند کارهایشان باید بهشان داده شود و عنوان متقاعد دیگر موضوعی ندارد که این جا نوشته اند اگر متقاعد است چرا متصدی شغل است و اگر متصدی شغل است عنوان متقاعد غلط است، متقاعد آن کسی است که از شغل خارج شده باشد این بود که بنده این پیشنهاد را کردم حالا اگر مخبر قبول میکنند کله متقاعد بر داشته شود بنده عرضی ندارم.

نایب رئیس - آقای اعتبار

میرزا سید احمدخان (اعتبار) گرچه آقای آقا سید یعقوب پیشنهادشان را پس گرفتند ...

آقا سید یعقوب - لایحه را اصلاح کردند

اعتبار - ولی برای اینکه قضیه روشن شود خواستم يك توضیحی بدهم که در بودجه ۱۳۰۴ وزارت پست و تلگراف آمدند تشخیص دادند ...

افسر - اگر پیشنهاد را پس گرفتند صحبت چه موضوعی دارد؟! بنده اخطار نظامنامه دارم

(صدای زنك)

(آقای اعتبار بصدای خود جلوس نمودند)

هیچگونه توجیهی نمی شود. اخلاف این مملکت و اولاد این مملکت در مقابل مشقات مثل برك خزان به زمین می ریزند و در همه دوره يك اضافانی را پیشنهاد می کنند و يك مؤسسات نازة تأسیس می شود و بالاخره باید گفت که يك عده جمع شده اند که این وجوه را تقسیم کنند، البته بنده در این موضوع نظری ندارم، نقطه نظر من توضیح يك اصولی است که بایستی در موقع تدوین بودجه مخصوصاً از طرف مجلس شورای ملی نسبت به آن اصول رعایت شود، اینجا دیده میشود که يك اضافانی بعنوان اضافه بودجه ۱۳۰۵ به مجلس پیشنهاد میشود. بنظر بنده اضافه شدن يك مبلغی بر يك بودجه باید همیشه مقرون به يك دلایلی باشد که ثابت بکنند آن اضافه لازم است. مثلاً مقدار زیادی بعنوان متقاعدین اینجا نوشته شده. میخواهم عرض کنم که این متقاعدین در ۱۳۰۴ وجود داشته اند؟ حقوق میگرفته اند؟ یا نه اگر حقوق نگرفته اند حقوق آنها صرف چه مؤسسه شده است و به چه اشخاصی داده شده است که امروز اضافه برای آنها مقرر شده است بنظر بنده به تمام اعضای پست و تلگراف در ۱۳۰۴ حقوق داده اند. پس این اضافه از چه جهت است؟ بعنوان اضافه حقوق که نیست بعنوان متقاعدین است. این متقاعدین در ۱۳۰۴ بوده اند و آقایان تصدیق میفرمایند که اگر به آنها حقوق داده نشده است باید دید آن محل صرف چه کاری شده است. اگر صرف يك مؤسسات جدیدی شده بر حسب تصویب مجلس شورای ملی صرف شده است یا نه؟ از تبصره ۱ معلوم میشود که مؤسسات برای ۱۳۰۵ پیش بینی کرده بودند و دائر شده و امروز میخواهند خرج کنند زیرا مفهوم آن اینست که مؤسساتی که هنوز دائر نشده حقوقش از تاریخ تأسیس داده می شود مفهوم مخالفش این است که يك مؤسسات هم در ۱۳۰۵ دائر شده است. بنده میخواهم عرض کنم آیا از نقطه نظر اصول، اصول

کار در مملکت مشروطه يك دولتی در هیچ زمانی میتواند قبل از تصویب اعتبار و مخارج يك مؤسسه که میخواهد تأسیس کند اقدام به تأسیس آن نماید یا خیر؟ البته بنده بر خلاف نظریه آقای آقا سید یعقوب و بعضی از آقایان دیگر هیچ نظری از نظر موافقت و مخالفت با دولت در بیان این توضیحات نداشتم بلکه نظر بنده این است که عموم آقایان مجبورند این توضیحات را بدهند و بنده هم از نقطه نظر وظیفه که در مقابل مملکت دارم لازم دانستم این تذکرات را بدهم و امیدوارم دولت در آتی وظایف خود را انجام کند و این اصول را سعی کند که تکرار نشود

نایب رئیس - آقای اعتبار
اعتبار - عرضی ندارم
شریعت زاده - بنده پیشنهادم را مسترد میدارم.
نایب رئیس - چون عده کافی نیست تنفس میشود (در اینموقع جلسه برای تنفس تعطیل و بفاصله نیمساعت مجدداً در تحت ریاست آقای مرتضی قلی خان بیات تشکیل گردید)
نایب رئیس - پیشنهاد آقای حق نویس قرائت میشود (مضمون ذیل خوانده شد)
پیشنهاد میکنم که در ماده اولی از ضمیمه بجای اسامی اشخاص مراتب خدمت نوشته شود.
نایب رئیس - آقای حقنویس
حقنویس - همه آقایان مسبوقند که وزارت پست و تلگراف از وقتی که تأسیس شد حقوق مستخدمین آنوزارتخانه شبیه به شهریه بود، البته این وضع در همه وزارتخانهها بود که حقوق به میل وزراء به اشخاص داده میشد. بعد از آنکه قانون استخدام وضع شد يك مراتبی برای خدمت تعیین شد و يك حقوقی هم در مقابل مرتبه و درجه معین گردید. وزارت پست و تلگراف به همان حال سابق تاکنون باقی است، این چه نتیجه

داده است؟ نتیجه داده است که اکثریت اعضای این وزارتخانه حقوقشان مأخذ ندارد و باز مثل پیش بهرکس هر قدر میخواهند میدهند اضافه حقوق هم وقتی میدهند مأخذی ندارد به یکی يك تومان به یکی دو تومان به یکی پنج تومان بسته به دلخواه است و چیزی که گفته میشود این است که چون این وزارتخانه اعضاء زیاد دارد اگر بخواهیم تطبیق با قانون استخدام بکنیم يك بودجه سنگینی میخواهد. اولاً بنده اینجا معتقد نیستم برای اینکه در سایر وزارتخانهها وقتی خواستند مشاغل را با مراتب تطبیق کنند حالا صحیح یا باطل اینطور عمل شده است که مقدار حقوقی را مأخذ گرفته اند و تطبیق کرده اند با حقوق رتبه مصرحه در قانون و رتبه اشخاص قرار داده اند. بعد این عمل يك اصل ثابتی شده است برای خدمت این مستخدم. خوب: برای اعضاء تلگراف یعنی آتھائی که حقوقشان را میتوان با رتبه تطبیق نمود چه اشکالی دارد که نسبت باینها تشخیص رتبه بشود؟ و آتیبه خدمت آنها روی يك اصلی مقرر شود؟ و آتھائی که حقوقشان کمتر از درجه است همانطور که در سایر وزارتخانهها مستخدم بی درجه و بی رتبه هست این جا هم باشد و بالاخره این اضافانی که در این بودجه هست بی تناسب است خاصه با این اصل که اضافات واصل بودجه ۱۳۰۴ بخواهد مأخذ رتبه ۱۳۰۶ بشود و بالاخره این به ما وعده می دهد که در ۱۳۰۶ هم نمی خواهند برای اصول خدمت این وزارتخانه يك اصلی اتخاذ کنند. چنانچه ملاحظه میفرمایند در این اضافات مبلغ در مقابل اسم اشخاص نوشته شده بالاتر از همه اینکه يك شغل هم نسبت با اشخاص مختلف تفاوت دارد مثلاً (تلگرافچی) بکفر تلگرافچی يك جور حقوق دارد يك تلگرافچی دیگر طور دیگر دیگر اینکه يك حقوقی باز باسم اشخاص نوشته شده است بعنوان استاژر. این را بنده نمی فهمم یعنی چه؟! آخر از نقطه نظر قانون استخدام کسی که در حال استاژ است که حقوق نمی خواهد از آنطرف معلوم نیست که مأخذ حقوق اینها

چيست! علاوه بر این يك منتظرین خدمت بی حقوق هم در این وزارتخانه هستند که حقوق بهشان نمیدهند اینها را بکار بگمارید و همین حقوق را بهشان بدهید و بالاخره اضافه بودجه آوردن به اینطور که هیچ نفهمیم که این بودجه روی چه اصلی است علاوه نمیدانیم این تفاوت مبلغ هائی که در اینجا نوشته شده اضافه حقوق است که داده اند و در اضافات ۱۳۰۵ نوشته اند؟ باصل حقوق است؟ مثلاً در اینجا می نویسند پرسنل چهار ماهه اینقدر خوب قبل از این پرسنل نبوده و اگر بوده است در بودجه سابق محل نداشته است؟ و اگر داشته است این مبلغ حقوق است که باو میدهند؟! هیچ معلوم نیست و بنده تصور نمیکنم که آقایان رضا بدهند که این لایحه به این شکل بگذرد زیرا در موقعی که بودجه بمجلس میآید حقیقه وقتی است که آخرین امیدگاه مظلومین اداری و آتھائیکه از نقطه نظر اراده های شخصی طرف بی میلی واقع شده اند توجهشان به این است که در اینجا جبران شود. دیگر بسته است بنظر آقایان

نایب رئیس - آقای یاسائی

یاسائی - فرمایشات آقای حق نویس چند قسمت بود يك قسمت راجع به اشخاصی است که در دو سال قبل وارد خدمت شده اند و استاژ داده اند و حالا حقاً مطابق قانون استخدام باید به آنها حقوق داده شود بنده می بینم توضیحاتی که در ستون ملاحظات داده شده است غالباً موجب سوء تفاهم برای آقایان شده است. عرض میکنم اینها حالا استاژر نیستند. این اشخاص دو سال دو سال و نیم حق سه سال بی حقوق خدمت کرده اند و تمام شرائط استخدام در آنها موجود بوده است و هم تصدیق مدارس متوسطه را در دست داشته اند و غالباً هم شاگردان دارالفنون و دارالمعلمین بوده اند و بر حسب مسابقه و امتحان بر طبق قانون استخدام وارد خدمت شده اند دو سه سال هم مجاناً خدمت کرده اند. حالا

اقلاً باید حقوق رتبه يك را به آنها داد. حق خودما در کمیسیون بودجه به نماینده دولت گفتیم که سی و دو تومان حقوق باید به این ها داده شود. نماینده وزارت پست و تلگراف متعذر بود به اینکه بله حقاً باسقی این حقوق به اینها داده شود ولی چون اساساً حقوق مستخدمین وزارت پست و تلگراف کم است و ما مستخدمین شانزده ساله داریم که هنوز هم سی و دو تومان حقوق نمیگیرند و اگر بنا باشد به اینها که دو سه سال است وارد خدمت شده اند سی و دو تومان بدهیم بالاخره مورد کله و شکایت و تعرض سایرین خواهد شد و حق هم دارند. عیب اساسی این وزارتخانه این است که از آن وقتیکه بنای جرح و تعدیل بودجه شده دولت اعتبار کافی به این وزارتخانه نداده است که بتواند آنطوریکه قانون معین کرده است با مستخدمین خودش عمل کند اما اینکه راجع به فلان منشی و فلان ثبات فرمودند که در پرسنل وزارت پست و تلگراف چه شده است بنده تصدیق میکنم که در بودجه ۱۳۰۴ این نبوده است ولی وزارت پست و تلگراف احتیاج خودش را حس کرده است بوجود يك نفر منشی و يك ثباتی که در فلان دایره اضافه کند. شما بودجه ۱۳۰۵ را عیناً مثل ۱۳۰۴ تصویب کردید بنابراین معنی نداشت که بتواند باینها حقوق بدهند مگر با قید چهار ماهه آخر سال. این لایحه اضافی هم تقریباً چهار پنجاهه بآخر سال مانده تقدیم مجلس شده است و اگر مراجعه کرده باشند بدوائر برسنلی وزارتخانهها همه جا محتاج شده اند به يك عده مستخدمین جزء زیادی برای گذراندن تعرفه که دو سه سال است مسئله گذراندن تعرفه مستخدمین پیش آمده است و محتاجند بوجود این قبیل مستخدمین و همینطور اصل تمرکز عایدات که وزارت مالیه وزارت خانه ها را ملزم کرده است که مطابق آن اصول و نظامات رفتار کنند و این موجب شده است که در دوائر محاسباتی هر وزارت خانه يك ثبات

و ضباطی اضافه شود و اگر یکی دو نفر اضافه شده است از همین نقطه نظر است که احتیاج الزام کرده است و در کمیسیون بودجه در هیچیک از لوائح اضافی حقوقی قائل نشده اند و فقط راجع بوزرای مختار و قونسولهای مادر خارجه که حقوقشان کم بوده است ما صلاح دانستیم که با نظریه دولت موافقت کنیم و حقوقشان را اضافه کنیم ولی مال داخله را موافقت نکردیم.

نایب رئیس -- عقیده کمیسیون چیست؟

مخبر -- بسته است برای مجلس.

نایب رئیس -- رای میکنیم به پیشنهاد آقای

حقوقی آقایان موافقین قیام فرمایند

(عده قلیلی قیام نمودند)

نایب رئیس -- تصویب شد. پیشنهاد آقای مدرس

(اینطور قرائت شد)

پیشنهاد میکنم لفظ استاژی از دو مورد ماده برداشته شود.

مخبر -- صحیح است. بنده قبول میکنم.

نایب رئیس -- پیشنهاد آقای فهیمی

(بشرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم ماده سوم (مخارج یکساله ۱۳۰۵) عجله حذف شود و کمیسیون بودجه هر مبلغی را که در سنه مزبور مصرف شده است معین نموده و برای تصویب مجلس پیشنهاد کنند و هر قدر از اعتبار مذکور در ماده ۳ تا آخر ۱۳۰۵ بمصرف نرسیده است در بودجه ۱۳۰۶ منظور شود.

نایب رئیس -- آقای فهیمی

فهیمی -- در قسمت سوم این لایحه پیشنهادی وزارت پست و تلگراف مبلغ شانزده هزار و شصت تومان از بابت اعتبار مخارج ۱۳۰۵ برای سیم کشی و غیره پیش بینی شده است ولی الان ماه دوم ۱۳۰۶ است و قانون محاسبات میگوید: (اعتباراتی که کل یا جزء آن تا روز

چيست؟ آیا مقصود این است که ده هزار تومان هم در این سال سیم کشی میشود که بیست هزار تومان میشود یا همان اعتبار است. این است که بنده ذکر کردن يك خرجی که برای ۱۳۰۵ لازم بوده است و در ماه دوم ۱۳۰۶ مطرح شود مخالف قانون محاسبات میدانم و بهتر میدانم که این ماده حذف شود وزارت پست و تلگراف آنچه را که قطعاً خرج کرده است صورتش را معین نموده و بتصویب مجلس برساند و آنچه را که مصرف پیدا نکرده است و لازم است در جزء بودجه ۱۳۰۶ پیشنهاد کنند.

نایب رئیس -- آقای باسائی

باسائی -- البته آقای فهیمی در نظر دارند که از ابتدای مشروطیت تا کنون يك سیمهای زیادی کشیده نشده است و این سیمهای موجوده غالباً مال دوره استبداد است و مشروطیت ایران که يك زیادی بمؤسسه تلگرافی نکرده است و از نقطه نظر بودجه هم يك تقلیل هائی برای آن وزارتخانه قائل نشده است در صورتیکه حقاً مبیایستی اعتبارات بیشتری داشته باشد. غالب آقایان همیشه از اینکه فلان نقطه پست ندارد، تلگراف ندارد نه اینکه در تشریح و ثبت ایجاد سیمی شده باشد خبر هنوز دولت نتوانسته است این را عملی بکند چون اعتبار نداشته است خیلی خجالت آور است که تلگراف از لندن به بندر عباس برای ناچر لاری برسد و قاصد مخصوص آن تلگراف را برساند. هنوز تون و طیس و يك قسمت دیگر از نقاط مملکت شما که خیلی مهم است تلگراف ندارد. دولت میخواهد يك اعتبارانی از مجلس اجازه بگیرد برای تعمیر این سیمهایی که خراب شده است و مخصوصاً برای همان قسمتهائی که آقای فهیمی فرمودند و يك اعتبار دیگری هم دولت تهیه کرده است و تقریباً میآورد بمجلس برای سیم کشی های جدید که از شاهرود به زردن و جاجرم و بجنورد وصل کنند و از بندر لنگه به بندر عباس و جهرم و

نظامی هم از این وزارت خانه میشود و بالاخره بیشتر مورد احتیاج مردم است تا خود دولت این بود عقیده بنده

نایب رئیس - آقای مخبر؟

مخبر - بسته بنظر مجلس است

نایب رئیس - رأی میگیریم به پیشنهاد آقای فهیمی

آقایان موافقین قیام فرمایند

(چند نفری قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب نشد. پیشنهاد آقای نجومی

(بشرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم در ماده واحده بعد از جمله برطبق صورت ضمیمه (اضافه شود) پس از رسیدگی و تصدیق اداره استخدام پرداخت نماید

نایب رئیس - آقای نجومی

نجومی - عرض میکنم يك مذاکرانی در اینجا راجع بحقوق میشود و يك پیشنهادانی هم از طرف آقایان میشود که فلان قلم صحیح نیست یا فلان قلم از صورت خارج شود. چند روز قبل در يك مورد دیگری بود که آقای مخبر محترم کمیسیون بودجه میفرمودند کمیسیون بودجه بصورت جزء نمیتواند رسیدگی کند البته صحیح است برای اینکه گرفتاری زیاد است و نمیشود رسیدگی کرد و این عرایض بنده البته از نقطه نظر سوء ظن نسبت به دولت نیست. البته دولت رسیدگی میکنند و پس از اطمینان تقدیم مجلس میکند اما در اینجا يك افلامی دارد که مطابق اطلاعاتیکه من دارم خیال میکنم که محتاج رسیدگی باشد. قانون استخدام که وضع شد البته يك فلسفه داشت که اشخاص در سایه قانون جلو بروند و حقوقی که به آنها داده میشود بترتیبی باشد که قانون معین کرده است و برای این کار در وزارت مالیه اداره استخدام تاسیس شد که کلیه مستخدمین رسیدگی بسوابقشان بشود و برای آنها از روی سابقه هائی که

بالاخره قسمتهای جنوبی فارس و آن نقاطی که سیم ندارد و ما نباید در مقابل این قبیل اعتبارات يك قیافه مبوسى نشان بدهیم. بالاخره اگر سیمهای ما مرمت لازم دارد باید دولت تعمیر کند. خود ما باید مصر باشیم که زود تر تعمیرات بعمل آید بنا بر این نباید با لوايح این طور بکنیم و اعتراضی را که آقای فهیمی فرمودند بنده که نمیدانم مطابق قانون محاسبات چه اشکالی دارد همانطور که خودشان توضیح دادند این اعتبار را که ما تصویب کردیم وزارت مالیه تا آخر خرداد می تواند بپردازد و علاوه بموجب تعهداتی که وزارت پست و تلگراف کرده است يك قسمت از سیمها وارد سرحد شده و میخواهند قریباً شروع کنند بنا بر این تعویق این امر برای بنده و جنابعالی چه فایده دارد جز اینکه سیم کشی ها و تعمیرات و مرمتش بکفدری تعویق می افتد؟ و اگر ضرری داشته باشد ضررش متوجه مملکت خواهد شد بنا بر این بنده خواهش میکنم که آقایان موافقت فرمایند که این اعتبار تصویب شود و این سیمهایی که مرمت لازم دارد دولت شروع کند و مرمت کند و با آن لایحه هم که مالیه با اعتبارش موافقت کرده است که در ظرف چهار پنج سال آن قسمت هائی که سیم ندارد سیم کشی کنند البته آقایان موافقت میکنند که زود تر سر و صورتی بموسسات تلگرافی مملکت داده شود. مخصوصاً آن نقاطی که تلگراف ندارند رفع احتیاجشان بشود غالباً می بینیم مخصوصاً آقای تقی زاده و فیروزآبادی و سایر رفقا يك اظهاراتی راجع به فقر عمومی و اقتصادیات میکنند البته رفع فقر عمومی و کمک با اقتصادیات همین ها است. بالاخره تجارت را هر قدر بخواهید توسعه بدهید ولی وسائل ارتباطیه اش را توسعه بدهید. يك راهش هم همین پست و تلگراف است و نباید با این لایحه مخالفت کرد. این وزارتخانه يك وزارتخانه سیاسی نیست. بلکه کاملاً اقتصادی است. دولت کاسبی میکند و وسائل تسهیل امور تجارت را فراهم میکند در ضمن استفاده سیاسی و

دارند تعیین رتبه و حقوق بشود. در بودجه ۱۳۰۴ که در مجلس بطور ریز چاپ شده است و رسیدگی و تصویب شده است معذک کله (راجع بهر وزارتخانه که بنده صورت آنها را جزء بجزء دارم و هر وقت که لازم شد بعرض میرسانم) آن موقعی که میخواهند بپردازند چنانچه در هر وزارتخانه معمول است برای هر يك ورقه در خواست صادر میشود که فلان قدر حقوق او را بپردازند مثلاً يك نفر را صد و شصت و چهار تومان نوشته اند آن وقت اداره استخدام رسیدگی کرده و صد و سی و چهار تومان تشخیص داده است و سی تومان دیگر را جلوگیری کرده با اینکه در صورت نوشته شده و مجلس هم تصویب کرده است معذک اداره استخدام مطابق سابقه و مطابق رتبه که برایش تشخیص داده است جلوگیری کرده است حالا بعضی ها البته همینقدر که دیدند صورت چاپ شده و مجلس هم تصویب کرده است این را اسلحه قرار میدهند و میگویند چیزی که در مجلس تصویب شده نباید اداره استخدام جلو بگیرد در صورتیکه همین مجلس قبلاً وزارت مالیه اجازه داده است که شما ناظر در عایدات و مخارج هستید و شما باید حتماً این کار را بکنید و این رسیدگی را بکار ببرید. بنا بر این نمیشود گفت چیزی را که مجلس تصویب کرده چرا جلوگیری میکنی؟ برای اینکه قبلاً این اختیار داده شده. این است برای اینکه رفع زورید از افراد ما بشود و در يك چیزی که بشخصه جزء جزئیات را رسیدگی نکرده ایم و نمیدانیم صحیح است یا اشتباهی دارد بهتر این است که در اینجا اضافه کنیم که پس از رسیدگی اداره استخدام پرداخته شود. دیگر بسته است بنظر آقایان. رئیس الوزراء - آقای میرزا حسین خان علاء را بمنم وزارت فوائد عامه بمجلس معرفی میکنم

جمعی از نمایندگان - صحیح است

نایب رئیس - آقای مخبر

مخبر - نظریه نماینده محترم مسلماً باید رعایت شود

یعنی پرداخت هائی که میشود بر طبق قانون استخدام و مطابق تشخیص مؤسسه تقاعد و مؤسسه استخدام خواهد بود و اگر این پیشنهاد را قبول کنیم مثل این است که ما يك قانونی که از مجلس گذشته مجدداً تصویب او را از مجلس بخواهیم لهذا بنده نماینده محترم اطمینان میدهم که نظریه ایشان در تمام اقلام این بودجه ها و کلیه بودجه های مملکتی حتمی الاجراء است و بدون تشخیص مؤسسه استخدام و قانون استخدام ممکن نیست یکدیگر برداخته شود. بنا بر این خاطر ایشان باید مطمئن باشد و استدعا میکنم پیشنهادشان را استرداد فرمایند

نجومی - در صورتیکه اطمینان میدهند مسترد میدارم آقای سید یعقوب - بنده در خارج بودم آمدم عرض کنم که مجلس اکثریت نداشته است و آقای رئیس الوزراء وزیر فوائد عامه را معرفی نموده اند جمعی از نمایندگان - اکثریت داشت. بکنفر از نمایندگان - الان ۵ نفر خارج شدند نایب رئیس - عده برای مذاکره کافی است پیشنهاد آقای اعتبار

(بشرح ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم مبلغ شانزده تومان حقوق مستخدمین پست جندق و بیابانک به پنجاه و هشت تومان اعتبار آن افزوده شود و جمعاً هفتاد و چهار تومان منظور گردد

نایب رئیس - آقای خطیبی پیشنهاد ختم جلسه کرده اند

اعتبار - بنده مخالفم

خطیبی - استرداد میکنم

نایب رئیس - آقای اعتبار

اعتبار - نظر باینکه وزارت پست و تلگراف خود را محتاج دانسته است باینکه در جندق و بیابانک پست دگر نکند و مخارج آزا قریب هفتاد و چهار تومان پیش

نایب رئیس -- دو فقره پیشنهاد از آقای عراقی و آقای امیر حسینخان راجع بنخم جلسه رسیده است اعتبار -- بنده مخالفم .

نایب رئیس -- آقای عراقی

عراقی -- اولاً جلسه خیلی طول کشیده است و یکساعت از ظهر میبرود و ثانیاً فعلاً این لایحه وزارت پست و تلگراف در دستور است و نمیتوانیم وارد لایحه دیگری بشویم و این لایحه هم آنطوریکه باید رسیدگی و حل و تصفیه نشده زیرا در بعضی اقلامش اشکالاتی هست که باید رفع شود بنابراین باید معاون وزارت پست و تلگراف در کمیسیون بیابند و توضیح بدهند . یکنفر از مخالفین بنده هستم که در قلمی که عرض کردم نمی توانم رأی بدهم اگر بنا است رأی داده شود البته باید این اشکالات رفع شود حالا بسته است بنظر مجلس

نایب رئیس -- عده برای رأی کافی نیست جلسه را ختم می کنیم دستور جلسه بعد بقیه مذاکره در لایحه اضافی پست و تلگراف

(مجلس سه ربع ساعت بعد از ظهر ختم شد)

ببی کرده اند از این مبلغ شانزده تومان آن در جزو حقوق مستخدمین جندق و بیابانک است که در ماده اول منظور شده و پنجاه و هشت تومان آن در ماده دوم ذکر شده یعنی چون این مبلغ کم بود شانزده تومان دیگر بعنوان حقوق اضافه کردند و حالا دو قلم شده است و حال آنکه هر دو راجع بیک محل است ولی ممکن است در وزارتعالیه مورد اشکال واقع شود و چون یکی راجع بتاسیس پست و دیگری راجع بحقوق است پردازند ولی نظر باینکه هر دو قسمت یکی است و خیلی هم لازم است و برای تاسیس پست است این بود که بنده پیشنهاد کردم هر دو قلم بیک مبلغ نوشته شود

مخبر -- بنده پیشنهاد ایشانرا قبول میکنم ولی باید پنجاه و هشت تومان ضمیمه شانزده تومان بشود نه شانزده تومان ضمیمه پنجاه و هشت تومان .

اعتبار -- بسیار خوب بنده هم قبول میکنم

نایب رئیس -- آقای فهیمی بک پیشنهاد دیگری هم فرموده اید که دو قسمتش رسیده است میفرمائید قرائت شود؟

فهیمی -- مسترد میدارم .